

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Apologia|| Pro Reverendis. Et Illvstris.|| Principibus
Catholicis, ac alijs ordinibus Impe-||rij aduersus mucores
& calumnias Buce-||ri, super actis Comiciorum||
Ratisponæ.||**

Eck, Johannes

Coloniae, 1542

VD16 E 262

Adiecta maleuole per Bucerum confutantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33616

CONFVTATIO ADDITIONIS BV³

cericæ super propositione per Cæsarem facta.

Quia Bucerus post hanc propositionem diui Cæsaris, adiecit friuole multa ex maleuolo & deprauato animo suo, quibus pro cōsuetudine sua iniuriatur ecclesiæ, iniuriatur Romano Pontifici ac principibus Catholicis: solum vt simplicibus imponat & laicos à vera religiōe abducatur: obiter respondebo maledicentiæ suæ.

Adulatur in primis Cæsari & Cæsarianis: nam verum est animum Cæsaris paterne affici Germaniæ in causa religionis: At quod Bucer aut alius prædicator Lutheranus ex animo bene velit suæ Maiestati, fieri non potest, qui iam à tot annis declamarunt ad populum, Turcam potius ferendum, si eos permetteret in eorum suscepta religione, quàm Cæsarem. Deinde nemo excitauit maiorem inobediētiam in imperio, quàm peruersi isti prædicatores, laicis vbiq; instillando, ne formident Cæsaris potentiam, suos protectores numero & potentia præcellere Catholicis. Et in Comitibus Augustanis inter alia peruersa dogmata Lutheri, etiam sequentes signaui articulos diuo Augusto Carolo, à Deo coronato iniurios. 1. Cæsar ac principes manifestis agunt mendacijs, & simul contraria inuulgant maledicta. 2. Pœnitet quod me submisi Cæsari Vuormaciæ, iudices patiēdo doctrinæ meæ: licet non profuerit apud tyrannos. 3. Turca decies est prudentior quàm principes nostri. 4. Nul-
lum est pulchrius ius seculare, quàm apud Turcam, qui nō
habet ius Canonicum vel Ciuile. 5. Vocatus Vuormaci-
am sum ingressus, etiam si scirem mihi fidem publicā à Cæ-
sare violatam. 6. Deus dedit principes seculares in re-
probum sensum, & vult eis finem imponere, sicut Ecclesi-
asticis domicellis. 7. Subditi nec possunt nec volunt nec
debent tyrannidem vestram diutius ferre: Alibi quoque
innocentissimum Imperatorem nostrum appellat factum

Luther cō-
tra Cæsare.

tarmorum. Tanto honore afficitis Augustale caput.

2. Odiosius dein proscindit Romanam ecclesiam, quia Imperator compertas habeat Romanas disciplinam & artes. Non arbitror diuum Cæsarem tam perperam sentire de ecclesia Romana, sicut Bucerum & alios, qui ab obediētia Romana recesserunt & defecerunt: Hoc experitur Cæsar & compertum habet Bucerum & suæ farinae homines nolle acceptare Concilium generale, sicut hactenus in ecclesia solitum fuit congregari: sed omni studio illud contempserunt, omnibus conuicijs, ledorijs, & irrisionibus conspurcarunt, tam Mantuæ indictum, quàm Vincentiæ translatum: Non enim ex animo querunt Concilium, sed velut Arriani fecerunt procurantes cōciliabula Arimini, Smyrne, Nicee, Thraciæ, Antiochiæ, Philippolis, & vt Sosomenus testatur Arrianos decem & plura habuisse concilia. Similia querit Bucerus cum suis, nullum legitimum suscepturus concilium, sicut nec Marcolphus arborem in qua suspenderetur. De quo plura inferius.

Luderani
contra cō-
cilium.

3. Integerrimum quoq; D. Legatum, à tota Germania venerabiliter susceptum, Gasparum Contarenum, sicut & Reuerendum patrem D. Iohannem Morum Mutineñ. Episcopum, patres profecto Reuerendissimos, ac rari exemplis qui non nisi maximam laudem se. apo. fecerunt. Vtinam, o vtinam præcedentes legati & nuncij Apostolici sic præcauissent scandalum pusillorum, velut hi prudentissimi viri. Tamen integritas legati non potuit transire, quin caribone Bucerico notaretur, quod remoras iniiceret, & impedimenta conciliationis ecclesiarum & reformatiōis. Cum omnes qui nouerunt Contarenum, sciunt eum paratum etiam sanguinem impendere, non pro ficta aut erronea, sed Catholica conciliatione.

Legati Cō-
tarenī pius
animus.

Virulentius est quod postea expuit in eundem oppido venerandum patrem D. legatum, Cæsarem videre se tantum

tum

tum iudificari à Roma: quia non fit nisi ludibrium Christi, Ecclesie, & Imperatorie Maiestatis, quod legatus tam gra- uiter à Cæsare appellatus de reformatione instituenda, ipse admouerit conuocatos cõmuni oratione de luxu & pompa & studijs restituendis. At quid aliud faceret vir probatissimus, quàm quod Archiepiscopos & Episcopos cum clero stimulet ad virtutes, absterreret à vicijs, vt secundũ sacros Canones vitam & normam viuendi instituerent in clero subiecto, hereses Luderanas ac Zuinglij extirparent, vt liquido in responso suo exprimitur.

Causatur homo maledicus, maxime in presentia obsti- tisse Cæsari Legati responsum, ne reformationis initium fa- ceret (mordet interea proceres imperij impediens cona- tus Cæsaris) qui omnem religionis causam ad Pontificem pertinere respondit. Quomodo ista simia transiit à refor- matione ad religionem? Sed Cayphas etiam prophetat: cū enim Bucerus cum suis tantopere dissidet in religione ab ecclesia Catholica: illi maximum exhibent negotium Cæsari & obstaculum, vt prosequi & expedire nequeat quæ p̄ Catholico & pio animo suo vellet & cuperet expedire: cū tantam videt eorũ obstinatiõem ac pertinaciam: quod ab eis ha- betur cõtemptui, exteris forte freti & cõfisi auxilijs: vnde nobilissimos principes Catholicos, mucosus iste sinistre suggillat, q̄ in iudicio fidei, sicut oportebat Romanę Eccle- się omnium ecclesiarum magistres detulerunt.

Pergit calumniari Bucerus, Imperator & Principes re- ligiosi vident iam pridem, quid à Roma expectari possit: ipsos facit summos populi Dei pastores, qui cunctis male- facientibus terrori esse debent, sicut Deus omnem animam ipsis subiectam esse voluit, & ab ipsis rationem pereuntiuũ animarũ, reposcet: Quis hic nõ videt malitiã Buceri, qui (si- cut oēs alij Lutherani prædicatores) dum eis commodũ est asserunt potestatem Ecclesiasticam diuersam à sæculari

Y iij Dum

5.
Legatus ca-
tholicus.

Luderani
impediunt
Cæsarem.

6.
Sæculari-
bus Bucer
dat ecclesi-
asticam potestatem.

Dum vero libet abuti, omnia confundunt & miscent, curā etiam pastoralem sæcularibus principibus tribuentes.

7. *Collocutores.* Collaudat porro Cæsaris consilium, de articulis per collocutores conciliatis, ut hi recipiantur: ac si iustum esset tot principes Illustrissimos, tot Reuerendissimos Episcopos pendere à duorum hominum iudicio, qui nunquam professi sunt Theologiam, nūquam his tractatibus intersuerunt: & quot errores liber propositus in se habeat, ab initio clarissime ostendimus: nec principes Catholici aliter consenserunt in has personas, nisi quod de omnibus articulis eis fieret relatio: & relatione facta nunquam approbauerunt, quæ illi perperam contra totius ecclesiæ consuetudinem, aduersarijs concesserunt.

8. Sed stupeo totus, cum video Bucerum non pude fieri: dū ita apte & p̄palam mentitur (parce pie Lector, quod durius verbum excidit) & mendacijs manifestis suas hæreses tueri conatur: Et id non in priuato, sed edito libro, & calographorum opera mille exemplaribus euulgatis toti orbi se prodit: adeo ut suis quoque hic displiceat Bucerus, & quamuis ab initio satis detexerim vanitatem hominis, ut vix duo articuli possint dici Ratisponæ vere cōciliati: Enarremus tamen eius catalogum, ut falso hic p̄ponit de articulis in quibus conuenerit inter collocutores.

1. De viribus humanis ante & post regenerationem.
2. De peccato originali.
3. De iustificatione.
4. De regeneratione hominis.
5. De vi spiritus sancti regenerantis.
6. De fide.
7. De gratia Dei & merito Christi.
8. De bonis operibus, eorum precio & mercede.
9. De Ecclesia & notis eius.
10. De vanis & falsis Ecclesiæ membris.

11. De

173

SCRIPTORVM PROTESTAN.

11. De Canonicis scripturis & earum auctoritate.
12. De iudicio ecclesie & conciliorum.
13. De virtute, & vsu Sacramentorum.
14. De pœnitentia.
15. De ministerio Ecclesie & ministrorum auctoritate.
16. De traditionibus Ecclesiasticis.
17. De sanctorum memorijs & reliquijs.
18. De imaginibus.
19. De Missa, qd in externo opere non oporteat fidere.
20. Missa celebrari non debeat, nisi sint, qui spiritualiter cum sacerdote communicent.
21. De integro Sacramento populo impertiendo.
22. De Ecclesie disciplina quo ad clerum.
23. De disciplina Ecclesie quo ad populum.
24. De Canonica electione, ordinatione ministrorum.
25. De visitatione.
26. De synodis.

Confer rogo amice Lector hæc portenta verborum ad librum communem collocutoribus, & inuenies quã multos articulos Anaxagoras cõfuderit: de quibus in colloquio nunquam ex proposito fuit actum: Inuenies plures articulos quos ipse dicit conciliatos, per Bucerum & suos deputatos collocutores fuisse reiectos, nam addito scripto, quid ipsi sentirent aduersus ecclesiam, velut illa scripta protestantium supra cõfutaui: In primis tamen me refero ad discussionem libro oblato positam, in qua euidenter monstrauit, vix duos articulos concordatos, super quibus prius dissentiebamus.

Pergit Bucer maledicere principibus Catholicis & eorum consiliarijs, quia vere Cæsar testatus sit (male informatus) quod multos & præcipuos articulos religionis nostræ conciliatos esse: Sed vane, alij quidem suis principibus suggererunt, de paucis articulis conuenisse, & ijs de quibus conuenisse haud multum interfit, & eos qui in controuersia manserunt maioris

Y₄

Impietates
Buceri.

Articuli
notabilio
res non cō
ciliati.

maioris esse momenti: Comprobat maledicentiam suam, quia re ipsa in dissensione hęsit, de transubstantiatiōe, de enumeratione pętorum, de Missa sine communicantibus, vtilitate precum pro defunctis? Sed non es memor Ardelio nugacissime, quod nolebatis Eucharistiam adorandam? Es oblitus quod negastis Eucharistiam seruandam & impię perstitistis in ea sententia, quod Eucharistia nō esset sacramentum nisi in vsu: Excidit memoria, quod impias ordinationes sacerdotum vestrorum defendebatis, quos vos canino more sine Episcopo, sine chrismate pręsumitis consecrare: parum tibi videtur, quod conciliorum auctoritatem infirmatis, dicentes ea errare & errasse: vos autem sanctuli errare non potestis: dic vitupero, vbi conciliatus est articulus de sacrificio Missę pro viuis & mortuis: dic vbi conciliatus articulus de inuocatiōe sanctorum: Dic vbi cōuenit de Missa priuata abroganda, quod esset extinguere omnia beneficia simplicia & canonicatus in ecclesijs cathedralibus & collegiatis: dic & fortiter para te ad mentiendū, vbi est conciliatus articulus de votis monasticis, quo omnia monasteria tam viroꝝ q̄ virginum, vestalium omnes ordines professionum extinguitis: Et qđ maxime cuperes cum alijs tuis carnalibus, & militibus veneris vbi est conciliatus articulus de cōlibatu clerici: vbi conuentum de satisfactio nibus de Hierarchico ordine ecclesię, de auctoritate ecclesię, de imaginibus: sup qbus si esset cōuentum restitueretis imagines Argentinę, Augustę, Constantię, & alijs locis: Mōstra tñ vbi conuentū sit de vtraq; specie Eucharistię laicis danda: Hi inq̄ articuli potiores & maioris momenti minime sunt reconciliati: vt iuste & vere Catholici principes sunt conquesti: qđ tu iniuste reprehendis momus nugacissimus: Vtinam amabilis Deo Imp. super illis omnibus recte fuisset informatus, & sensisset dolos vestros & pessimos conatus contra sanctam religionem: At iam ab initio confu
tauimus

Fol. 2. & 7.

175
 tauimus insignem Buceri lapsum de articulis conciliatis: Ideo vanissime iactat & insidiosè, quanta bona peruentura sint ad ecclesiam, si articuli conciliati recipiantur. Id est, si ecclesia fiat cum hæreticis hæretica: sicut & in correctione libri & confutatione articuloꝝ protestantium superius abũs de docuimus & euidenter probauimus.

At manifeste hic dolus aduersarioꝝ pditur, cur iam tribus annis tam anxie colloquium petierunt, vt si aliquos articulos lucrarentur, quo apud simplicem populum exclamarēt, suam doctrinam esse sanam, quam etiam Romanenses probassent post longam reluctatiõem: laus Deo qui diuum Cæsarem spiritu veritatis confirmauit, vt in propositione ordinibus imperij facta adderet, saluo quidem Augustano recessu, an cõsultum sit articulos conciliatos recipi: Neq; moratur me falsa glossa Buceri quæ textum corrumpit: eius est interpretari, cuius est condere: Diui itaq; Imperatoris est verba sua explicare, qd officium insigni temeritate sibi Bucerus vsurpat. Laus Deo qui animis principum inspirauit, ne articulos quos falso recõciliatos appellat, reciperent, sed diuino nutu eos reiicerent, & fraudulentum aduersarioꝝ intentũ frangeret: Nam cõstat Bucere cū ignobili Sturmio ex Gallijs fugitiuo, sæpe & multum tentasse, continuo accessu & colloquio, quendam corrũpere, vt corruptis glossematibus subdolam concordiam & fictam cū ecclesia inirent. Qua de re non clam est, quorũ opera effectũ sit, vt is diuo Cæsari, obtruderet, velut cõcordatori cuius mētem iã pridẽ Bucer pspexerat, & flexu verboꝝ incautum deceperat: at D.O.M. noluit pmittere, vt Catholicis principibus his dolis imponeret: Audiamus ergo respõsa principum super propositione Cæsariana.

RESPONSVM PRINCIPVM ELECTOꝝ
 rum Catholicorum datum ad propositionem diui
 Cæsaris super recessu faciendo.

Z Vt